

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.9.2017
COM(2017) 487 final

2017/0224 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i
Europeiska unionen**

{SWD(2017) 297 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Utländska direktinvesteringar har som en viktig källa till tillväxt, arbetstillfällen och innovation alltid varit väsentliga för Europeiska unionens ekonomiska och sociala utveckling. De har varit till stort gagn för unionen och dess invånare, stött de mål som anges i kommissionens investeringsplan för Europa och bidragit till andra projekt och program på unionsnivå. Detta är skälet till att EU upprätthåller ett öppet investeringsklimat och välkomnar utländska investeringar.

I sitt diskussionsunderlag om att styra globaliseringen av den 10 maj 2017 bekräftade kommissionen att öppenhet för utländska investeringar är och förblir en central princip för EU och en av de viktigaste källorna till tillväxt, men uttryckte också oro över att utländska investerare, bland annat statsägda företag, av strategiska skäl tar över europeiska företag med nyckelteknik och att EU:s investerare ofta inte åtnjuter samma rätt att investera i det land där investeringen har sitt ursprung. Vidare sade kommissionen att dessa frågor kräver noggrann analys och välavvägda åtgärder.

Även om unionens öppenhet för utländska direktinvesteringar inte kommer att ändras måste det föras en kraftfull och ändamålsenlig politik för att, å ena sidan, öppna upp andra ekonomier och säkerställa att alla agerar enligt samma regelbok och, å andra sidan, skydda kritiska tillgångar i EU mot investeringar som skulle skada legitima intressen för unionen eller dess medlemsstater. I det meddelande från kommissionen som åtföljer detta förslag ges en bred överblick över olika strategier för att bemöta globaliseringen inom området för utländska direktinvesteringar. Detta förslag innehåller en strategi för att skydda legitima intressen mot sådana utländska direktinvesteringar som kan innebära problem för säkerheten eller allmän ordning i unionen eller dess medlemsstater.

Målet med denna förordning är att inrätta en ram för medlemsstaternas och, i vissa fall, kommissionens granskning av utländska direktinvesteringar i Europeiska unionen, samtidigt som medlemsstaterna kan fortsätta att beakta sin egen situation och sina egna omständigheter.

Förordningen innebär rättssäkerhet för medlemsstater som tillämpar ett granskningssystem¹ för utländska direktinvesteringar eller som vill införa ett sådant system, med tanke på unionens exklusiva befogenhet inom den gemensamma handelspolitiken, innefattande utländska direktinvesteringar, enligt artiklarna 3.1 e och 207.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

I förslaget till ram beaktas de befintliga skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller granskning av utländska direktinvesteringar. I dag har nästan hälften av medlemsstaterna någon typ av granskningssystem, medan de övriga medlemsstaterna inte har det. De befintliga granskningssystemen kännetecknas av olika räckvidd och förfaranden: granskning i förväg/i efterhand; frivillig/obligatorisk anmälan; allmän täckning/täckning av enbart vissa sektorer;

¹ Ett system genom vilket staten kan övervaka utländska investeringar i företag eller branscher som anses ha strategisk betydelse och där staten på vissa villkor kan motsätta sig sådana investeringar.

granskning av företag/tillgångar; granskning av investeringar från andra medlemsstater samt tredjeländer eller enbart från tredjeländer m.m.²

I förslaget till förordning krävs det inte att medlemsstaterna ska anta eller behålla ett system för granskning av utländska direktinvesteringar. Förordningen syftar till att inrätta en möjliggörande ram för de medlemsstater som redan har eller önskar införa ett granskningssystem och att säkerställa att sådana granskningssystem uppfyller vissa grundläggande krav, exempelvis möjlighet till rättslig prövning av beslut, icke-diskriminering mellan olika tredjeländer och transparens.

Vidare syftar förordningen till att inrätta en samarbetsstruktur mellan medlemsstaterna och kommissionen så att de kan informera varandra om sådana utländska direktinvesteringar som kan hota säkerhet eller allmän ordning och utbyta uppgifter om detta. Denna samarbetsstruktur bör också möjliggöra en ingående diskussion mellan medlemsstaterna och kommissionen och en bättre samordning av de granskningsbeslut som fattas av den eller de berörda medlemsstaterna. Samarbetsstrukturen bör också öka medlemsstaternas och kommissionens medvetenhet om planerade eller fullbordade utländska direktinvesteringar som kan inverka på säkerhet eller allmän ordning.

I förordningen föreskrivs också att kommissionen ska få genomföra en granskning utgående från behovet av säkerhet och allmän ordning när en utländsk direktinvestering kan inverka på projekt eller program av unionsintresse. Förordningen utgör således ett kompletterande verktyg för att skydda sådana projekt och program vid sidan av befintlig unionslagstiftning för olika sektorer.

För att uppnå det tänkta samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen och möjliggöra en meningsfull granskning av antingen en annan berörd medlemsstat eller, när projekt eller program av unionsintresse kan påverkas, av kommissionen, anges det i förordningen att medlemsstaterna ska informera övriga medlemsstater och kommissionen om alla utländska direktinvesteringar som håller på att granskas inom ramen för deras nationella granskningssystem. Genom de föreslagna samarbetsstrukturerna kan medlemsstaterna yttra oro över en utländsk direktinvestering i en annan medlemsstat och lämna synpunkter. Kommissionen får också avge ett icke-bindande yttrande om en sådan utländsk direktinvestering. Slutligen föreslås det att medlemsstaterna och kommissionen från fall till fall får begära vissa grundläggande uppgifter om en specifik utländsk direktinvestering, för att ytterligare kunna bedöma om en sådan investering inverkar på eller riskerar att inverka på säkerhet eller allmän ordning.

Detta förslag ska inte betraktas som ett initiativ inom ramen för programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet).

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Målet med detta förslag är att stödja de övergripande politiska mål för unionen som anges i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen, särskilt när det gäller dess förbindelser med övriga världen i syfte att upprätthålla unionens värden och intressen, och att bidra till skyddet av unionens invånare och till fred, säkerhet och fri och rättvis handel.

² Dessa överväganden beaktar inte frågan huruvida granskningssystemen är helt förenliga med unionsrätten.

Förslaget är helt i linje med meddelandet från 2015 om handel för alla³ angående att inrätta ett regelbaserat ramverk för bland annat investeringar samt med kommissionens diskussionsunderlag om att styra globaliseringen av den 10 maj 2017.

I förslaget till förordning uppnås en lämplig balans mellan, å ena sidan, målet att bemöta legitim oro som uttryckts angående vissa utländska direktinvesteringar och, å andra sidan, behovet av att upprätthålla ett öppet och välkomnande system för sådana investeringar i unionen, samtidigt som det är helt förenligt med unionsrätten och internationella åtaganden. Förslaget åtföljs av ett meddelande där den bredare bakgrunden till förslaget beskrivs.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Den föreslagna förordningen kommer att komplettera och vara förenlig med, men inte inverka på, annan unionspolitik och andra initiativ på unionsnivå, vilket särskilt innefattar följande:

Fri rörlighet för kapital och etableringsfrihet

Utländska direktinvesteringar utgör kapitalrörelser enligt artikel 63 i EUF-fördraget. Enligt den artikeln är alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater och mellan medlemsstater och tredjeländer förbjudna. System för att granska investeringar kan utgöra en restriktion för den fria rörligheten för kapital vilken emellertid kan vara motiverad när den behövs för och står i proportion till uppnåendet av de mål som anges i fördraget, däribland allmän säkerhet och allmän ordning (artikel 65 i EUF-fördraget) eller tvingande skäl av allmänintresse som de angetts av Europeiska unionens domstol.

Som det klargörs i domstolens rättspraxis har medlemsstaterna visserligen frihet att skönmässigt bedöma kraven på allmän ordning och allmän säkerhet mot bakgrund av sina nationella behov⁴, men dessa allmänna intressen kan inte bestämmas ensidigt av medlemsstaterna utan att vara föremål för kontroll av unionens institutioner. Dessa intressen måste tolkas strikt och får åberopas endast då det föreligger ett verkligt och tillräckligt allvarligt hot som påverkar ett grundläggande samhällsintresse⁵. Restriktioner för de grundläggande friheterna får inte tillämpas felaktigt så att de i praktiken enbart tjänar ekonomiska syften. System för granskning av investeringar bör vidare överensstämja med de allmänna principerna i unionsrätten, särskilt principerna om proportionalitet och rättssäkerhet. Dessa principer kräver att förfarandet och kriterierna för granskning av investeringar fastställs på ett icke-diskriminerande och tillräckligt tydligt sätt. Potentiella investerare måste ha möjlighet att känna till dessa system i förväg och rätt till rättslig prövning.

Den föreslagna förordningen uppfyller dessa krav. Den bekräftar att medlemsstaterna får granska utländska direktinvesteringar utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning och fastställer de grundläggande förfarandekraven för medlemsstaternas granskningssystem, till exempel i fråga om transparens, icke-diskriminering mellan olika tredjeländer och rättslig prövning.

Utländska direktinvesteringar kan leda till att investerare från tredjeland etableras i EU, exempelvis när en sådan investering medför en kontrollerande andel i ett EU-baserat företag. Enligt artikel 49 i EUF-fördraget är inskränkningar för medborgare från en medlemsstat att fritt etablera sig på en annan medlemsstats territorium förbjudna. Medan artikel 63 i EUF-fördraget också är tillämplig på kapitalrörelser från tredjeländer är artikel 49 i fördraget inte

³ COM(2015) 497, 14.10.2015.

⁴ Mål C-265/95, kommissionen mot Frankrike ("jordgubbar"), punkt 33.

⁵ Mål C-463/00, kommissionen mot Spanien, punkt 34; mål C-212/09, kommissionen mot Portugal, punkt 83, och mål C-244/11, kommissionen mot Grekland, punkt 67.

tillämplig på tredjelandsmedborgares etablering i EU. Förslaget till förordning inverkar således inte på fördragets bestämmelser om etableringsfrihet.

EU:s koncentrationsförordning

Utländska direktinvesteringar kan ha formen av sammanslagningar, förvärv eller bildandet av gemensamma företag, som utgör koncentrationer som omfattas av EU:s koncentrationsförordning⁶. När det gäller sådana koncentrationer får medlemsstaterna enligt artikel 21.4 i koncentrationsförordningen vidta nödvändiga åtgärder för att skydda legitima intressen, förutsatt att de är förenliga med unionsrättens allmänna principer och övriga bestämmelser. För detta ändamål erkänns uttryckligen i artikel 21.4 andra stycket skyddet av allmän säkerhet, mediernas mångfald och tillsynsregler som legitima intressen. Granskningsbeslut som fattas inom ramen för den föreslagna förordningen för att skydda dessa intressen behöver inte meddelas kommissionen i enlighet med artikel 21.4 tredje stycket i koncentrationsförordningen, förutsatt att besluten är förenliga med unionsrättens allmänna principer och övriga bestämmelser. Om en medlemsstat däremot avser att fatta ett granskningsbeslut inom ramen för den föreslagna förordningen i syfte att skydda andra allmänna intressen måste den meddela kommissionen detta i enlighet med artikel 21.4 tredje stycket i koncentrationsförordningen, om beslutet avser en koncentration som ingår i tillämpningsområdet för EU:s koncentrationsförordning. Kommissionen kommer att säkerställa att den föreslagna förordningen och artikel 21.4 i koncentrationsförordningen tillämpas konsekvent⁷. I den utsträckning som de två förordningarnas tillämpningsområden överlappar varandra bör de skäl för granskning som anges i artikel 1 i den föreslagna förordningen och begreppet legitima intressen enligt artikel 21.4 tredje stycket i EU:s koncentrationsförordning tolkas på ett konsekvent sätt, utan att det inverkar på bedömningen av huruvida de nationella åtgärder som syftar till att skydda dessa intressen är förenliga med unionsrättens allmänna principer och övriga bestämmelser.

Energi

Under åren har unionen antagit lagstiftning för att förbättra EU:s och dess medlemsstaters försörjningstrygghet på energiområdet. Enligt direktivet om kritisk infrastruktur⁸ ska medlemsstaterna identifiera europeisk kritisk infrastruktur och utarbeta säkerhetsplaner. El- och gasdirektiven i det tredje energipaketet (direktiv 2009/72/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för el⁹ och direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas¹⁰) innehåller bestämmelser om att konsekvenserna för energiförsörjningen i den berörda medlemsstaten och EU som helhet måste bedömas när ett gas- eller elöverföringssystem i en medlemsstat kontrolleras av en person från tredje land.

⁶ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

⁷ För att uppnå en smidig hantering av systemet för granskning av utländska direktinvesteringar på nationell nivå och förfarandet enligt artikel 21.4 i EU:s koncentrationsförordning skulle en medlemsstat när den i enlighet med artikel 8.1 i den föreslagna förordningen informerar kommissionen och övriga medlemsstater om att den har inlett ett granskningsförfarande också kunna ange huruvida transaktionen sannolikt kommer att ingå i tillämpningsområdet för EU:s koncentrationsförordning.

⁸ Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

Förordningen om tryggad gasförsörjning¹¹ inriktas särskilt på försörjningsproblem och anger att medlemsstaterna ska utföra riskbedömningar på nationell och regional nivå rörande alla möjliga risker för gassystemet, inklusive risker i samband med att enheter från tredjeland kontrollerar infrastruktur av betydelse för gasförsörjningen, och att medlemsstaterna ska utarbeta heltäckande förebyggande handlingsplaner och krisplaner som innehåller åtgärder för att minska sådana risker. I samma anda innehåller förslaget till riskberedskap inom elsektorn¹² liknande bestämmelser för den sektorn. Enheter på energiområdet innefattas även uttryckligen i direktivet om en säker nätverksinfrastruktur¹³ som leverantörer av samhällsviktiga tjänster.

Råvaror

För att bemöta den växande oron för försörjningen av viktiga råvaror till unionens ekonomi lanserade kommissionen 2008 EU:s råvaruinitiativ. Detta är en integrerad strategi med riktade åtgärder för att trygga och förbättra tillgången till råvaror i EU. En av initiativets prioriterade åtgärder är att upprätta en förteckning över råvaror av avgörande betydelse för EU. Denna förteckning tar upp råvaror som når eller överskrider trösklarna för både ekonomisk betydelse och försörjningsrisk. Kommissionen upprättade den första förteckningen 2011 och har infriat sitt åtagande att uppdatera den minst vart tredje år, för att återspegla marknads-, produktions- och teknikutvecklingen¹⁴. Den andra förteckningen offentliggjordes 2014 och en ny förteckning offentliggörs parallellt med denna förordning.

Förteckningen över råvaror av avgörande betydelse bör ge incitament till europeisk produktion av sådana råvaror och underlätta etableringen av ny gruvdrift och materialåtervinningsverksamhet. Kommissionen har under de senaste åren beaktat denna förteckning i samband med en rad åtgärder inom områdena handel, internationella förbindelser, forskning och innovation, kunskapsbas och cirkulär ekonomi. EU stöder kompletterande policyinitiativ från medlemsstater som också är involverade i utarbetandet av denna förteckning.

Cybersäkerhet och elektronisk kommunikation

Den föreslagna förordningen kompletterar EU:s politik på områdena elektronisk kommunikation, cybersäkerhet, skydd av kritisk infrastruktur och industriell konkurrenskraft i fråga om produkter och tjänster som rör cybersäkerhet. I det gemensamma meddelandet från kommissionen och EU:s höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om en EU-strategi för cybersäkerhet skisseras en bild av en öppen, säker och trygg cyberrymd¹⁵. Detta meddelande åtföljdes av förordning (EU) nr 283/2014¹⁶, där projekt av gemensamt intresse inom transeuropeiska nät för telekommunikationsinfrastruktur identifieras. Genom direktiv (EU) 2016/1148 åläggs medlemsstaterna krav på beredskap i fråga om cybersäkerhet och leverantörer av samhällsviktiga tjänster samt leverantörer av digitala tjänster åläggs

¹¹ Den nya förordningen, som upphäver förordning (EU) nr 994/2010, håller på att antas och väntas träda i kraft under hösten 2017.

¹² Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om riskberedskap inom elsektorn och om upphävande av direktiv 2005/89/EG, COM(2016) 862 final.

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen, EUT L 194, 19.7.2016, s. 1.

¹⁴ Meddelande *Råvaror och marknader för basprodukter: Att möta utmaningarna*, KOM(2011) 25.

¹⁵ JOIN(2013) 1 final, 7.2.2013.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 283/2014 av den 11 mars 2014 om riktlinjer för transeuropeiska nät på området för telekommunikationsinfrastruktur och om upphävande av beslut nr 1336/97/EG, EUT L 86, 21.3.2014, s. 14.

beredskaps- och rapporteringskrav¹⁷. I juli 2016 tillkännagav kommissionen lanseringen av ett offentlig-privat partnerskap för cybersäkerhet och ytterligare marknadsinriktade politiska åtgärder för att höja den industriella kapaciteten i EU¹⁸. EU-medel från Horisont 2020 och Fonden för ett sammanlänkat Europa används också för dessa ändamål.¹⁹ I september 2017 lade kommissionen fram ett meddelande med en heltäckande EU-strategi för cybersäkerhet, inklusive på global nivå, och föreslog en förordning om inrättande av en EU-certifieringsram för cybersäkerhet, i syfte att förhindra marknadssplittring och underlätta för användare att veta huruvida IKT-produkter och IKT-tjänster, däribland uppkopplade föremål, är cybersäkra.

Lufttransport

Den föreslagna förordningen inverkar inte på förordning (EG) nr 1008/2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen²⁰, eftersom den senare förordningen inte inrättar ett system för granskning av investeringar. I förordning (EG) nr 1008/2008 anges som ett villkor för att ett företag ska beviljas operativ licens för att mot ersättning och/eller hyra få utföra lufttransporter av passagerare, post och/eller gods att medlemsstater och/eller medborgare i medlemsstater äger mer än 50 % av företaget och utövar den faktiska kontrollen över detta (artikel 4).

Bedömning av förvärv inom finanssektorn

Enligt EU-lagstiftning för finanssektorn får behöriga myndigheter befogenhet att utföra en bedömning av förvärv och öknings av innehav i finansinstitut (dvs. kreditinstitut, värdepappersföretag, försäkringsföretag och återförsäkringsföretag). Där anges krav på underrättelse, förfaranderegler och utvärderingskriterier för sådana bedömningar. Målet med dessa bestämmelser är att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av finansinstitut. Bestämmelserna anges i direktiv 2007/44/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn, direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument²¹.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen.

¹⁸ Meddelande från kommissionen om att stärka Europas system för cyberresiliens och främja en konkurrenskraftig och innovativ cybersäkerhetsbransch, COM(2016) 410.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 283/2014 av den 11 mars 2014 om riktlinjer för transeuropeiska nät på området för telekommunikationsinfrastruktur och om upphävande av beslut nr 1336/97/EG.

²⁰ EUT L 293, 31.10.2008, s. 3.

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007 om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1), Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338), Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

Den föreslagna förordningen inverkar inte på EU-reglerna för översyn av förvärv av kvalificerade innehav i finanssektorn, som kvarstår som ett särskilt förfarande med ett specifikt mål.

Kontroll av export av produkter och teknik med dubbla användningsområden

Den föreslagna förordningen inverkar inte på den kontroll av export av produkter och teknik med dubbla användningsområden som regleras i förordning (EG) nr 428/2009²². Handeln med produkter med dubbla användningsområden omfattas av kontroller för att förhindra de risker som dessa kan innebära för internationell säkerhet. Kontroller bygger på internationella skyldigheter och är i linje med åtaganden som gjorts inom multilaterala exportkontrollsystem. EU:s exportkontrollsystem regleras i förordning (EG) nr 428/2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden, där det föreskrivs gemensam kontroll, en gemensam förteckning över produkter med dubbla användningsområden och samordning samt samarbete för att stödja ett konsekvent genomförande och en konsekvent kontroll av efterlevnaden i hela unionen. Förordningen är bindande och direkt tillämplig i hela EU.

Europeisk rympolitik

I kommissionens meddelande om en rympstrategi för Europa underströks betydelsen av att åtgärda de europeiska försörjningskedjornas sårbarhet. Inrättandet av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar stöder detta mål.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Utländska direktinvesteringar tas upp bland de frågor som innefattas i den gemensamma handelspolitiken enligt artikel 207.1 i EUF-fördraget. Enligt artikel 3.1 e i EUF-fördraget har unionen exklusiv befogenhet när det gäller den gemensamma handelspolitiken. Således får enbart unionen lagstifta och anta rättsligt bindande akter på detta område.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Ej tillämpligt. Europeiska unionen har exklusiv befogenhet i fråga om utländska direktinvesteringar, som enligt artikel 207.1 i EUF-fördraget täcks av den gemensamma handelspolitiken.

• Proportionalitetsprincipen

Bestämmelserna i detta förslag går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå förordningens mål och motsvarar därmed principerna om proportionalitet.

Förslaget syftar till att inrätta en möjliggörande ram för medlemsstaternas granskning av utländska direktinvesteringar utgående från behovet av säkerhet och allmän ordning. Förordningen föreskriver inte att medlemsstaterna måste införa ett system för granskning av utländska direktinvesteringar och föreskriver inte på ett uttömmande sätt de materiella eller

²² Rådets förordning (EG) nr 428/2009 av den 5 maj 2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden, EUT L 134, 29.5.2009, s. 1.

förfaranderelaterade inslagen i sådana system. Det enda som fastställs är grundläggande krav som bör vara gemensamma för medlemsstaternas granskningssystem.

Förslaget syftar till att inrätta en samarbetsstruktur mellan medlemsstaterna för utbyte av uppgifter om planerade eller fullbordade utländska direktinvesteringar på en eller flera medlemsstaters territorium. Det föreskrivs även en möjlighet för andra medlemsstater och kommissionen att lämna synpunkter på sådana investeringar, men det slutliga beslutet om en lämplig reaktion ska fattas av de medlemsstater där investeringen planeras ske eller fullbordas.

Förslaget innehåller också en möjlighet för kommissionen att utgående från behovet av säkerhet och allmän ordning granska utländska direktinvesteringar som sannolikt inverkar på projekt eller program av unionsintresse. Projekt eller program av unionsintresse inbegriper särskilt projekt eller program som involverar betydande finansiering från EU eller som inrättats genom unionslagstiftning rörande kritisk infrastruktur eller teknik eller kritiska insatsvaror. För att säkerställa transparens och rättssäkerhet innehåller bilagan till förordningen en vägledande förteckning över projekt eller program av unionsintresse. Räckvidden för granskningen går inte utöver sannolika hot mot säkerhet och allmän ordning. Kommissionen får möjlighet att lämna ett yttrande till de medlemsstater där investeringen planeras ske eller fullbordas, men det slutliga beslutet om en lämplig reaktion ska fattas av medlemsstaterna i fråga.

Även om det redan finns ett antal krav på EU- och medlemsstatsnivå angående offentliggörande av större aktieinnehav²³ gäller dessa krav i huvudsak för noterade bolag och innehåller ingen skyldighet att lämna de uppgifter som behövs för att fullständigt bedöma planerade eller fullbordade utländska direktinvesteringar. Förslaget till förordning inför därför möjligheter för medlemsstaterna och kommissionen att begära de uppgifter som behövs för att genomföra den föreslagna förordningen, samtidigt som den begränsar bördan för medlemsstater, investerare och EU-företag genom att de inte måste lämna dessa uppgifter i förväg.

- **Val av instrument**

I artikel 207.2 i EUF-fördraget anges att Europaparlamentet och rådet genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska besluta om åtgärder för att fastställa ramen för genomförande av den gemensamma handelspolitiken.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Förslaget till förordning är ett nytt policyinitiativ kopplat till den exklusiva befogenhet som unionen tilldelas genom Lissabonfördraget när det gäller utländska direktinvesteringar som en del av den gemensamma handelspolitiken. Hittills har det inte antagits någon lagstiftning om granskning av utländska investeringar på EU-nivå.

²³

Se särskilt direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38); Direktiv 2004/25/EG om uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12).

- **Samråd med berörda parter**

Med hänsyn till det materiella tillämpningsområdet för kommissionens förslag till förordning och i synnerhet dess mål att bland annat säkerställa samordning på EU-nivå vid granskning av utländska direktinvesteringar i EU utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning har kommissionen samrått med de medlemsstater som aktivt efterlyst ett EU-ingripande på detta område och även vissa andra medlemsstater, oavsett om de tillämpar nationella system för granskning av investeringar.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Vid utformningen av förslaget till förordning utgick kommissionen i första hand från expertis och erfarenheter hos medlemsstater som upprätthåller och använder system för att granska investeringar. Förslaget beaktar också tredjeländers erfarenheter av att granska utländska direktinvesteringar. I detta hänseende förlitade sig kommissionen på uppgifter som gjorts tillgängliga av dess större handelspartner vid informella samråd eller handelsförhandlingar samt på information som är brett tillgänglig för allmänheten.

Vid utformningen av förslaget säkerställde kommissionen att det överensstämmer med OECD:s bästa praxis, som fastlagts i dess riktlinjer för investeringsmottagande länders politik för nationell säkerhet.

- **Konsekvensbedömning**

Unionen är en av de mest öppna ekonomierna för inkommande utländska direktinvesteringar. Inflödet av investeringar till EU växer stadigt. De inriktas i ökande grad på särskilda sektorer och företag som är större än genomsnittet och härrör i ökande utsträckning från statsägda företag eller investerare med starka förbindelser till regeringar. Som en kontrast till detta håller sedan 2016 restriktionerna på global nivå för utländska direktinvesteringar på att öka.

Nyligen skedde en serie uppköp av europeiska företag som involverade utländska investerare med starka förbindelser till sina hemlandsregeringar och där strategin inriktats på att köpa upp europeiska företag som utvecklar teknik eller upprätthåller infrastruktur som är oundgänglig för att utföra kritiska funktioner i samhället och ekonomin. Risken i slutändan är att sådana investeringar kan vara till men för säkerhet och allmän ordning i unionen eller dess medlemsstater. Denna utveckling har föranlett oro hos europeiska invånare, företag och medlemsstater. Dessa problem behöver analyseras noggrant och mötas med lämpliga åtgärder, som det tillkännagetts i kommissionens diskussionsunderlag om att styra globaliseringen av den 10 maj 2017.

Mot bakgrund av de snabbt föränderliga ekonomiska omständigheterna och den växande oron hos invånare och medlemsstater läggs undantagsvis förslaget fram utan någon åtföljande konsekvensbedömning. Förslaget inriktas specifikt och i proportionell utsträckning på de huvudfrågor som identifierats i detta skede. Andra faktorer kommer att undersökas vidare i den studie som tillkännages i det meddelande som åtföljer denna förordning. Kommissionens förslag till förordning åtföljs också av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar med en faktabeskrivning av utländska uppköp i EU utifrån tillgängliga uppgifter och en kort analys av vad som står på spel.

I det kommissionsmeddelande som åtföljer detta förslag till förordning tillkännages en djupgående analys av investeringsflödena till EU, särskilt i strategiska sektorer eller tillgångar där problem kan uppstå för säkerhet eller allmän ordning i unionen. Analysen innefattar

datainsamling, trendanalyser och en konsekvensbedömning, inbegripet via fallstudier. Dess resultat kommer att utgöra underlag för beslutsprocessen.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Genom den föreslagna förordningen får medlemsstaterna och kommissionen möjlighet att begära uppgifter för att kunna granska utländska direktinvesteringar som väcker oro i fråga om säkerhet eller allmän ordning. Rapportskyldigheterna är utformade för att begränsa bördan för medlemsstater, investerare och EU-företag, exempelvis genom att de inte behöver lämna vissa uppgifter i förväg utan enbart på begäran. När det i förslaget anges att medlemsstaterna kan lämna synpunkter eller att kommissionen kan avge ett yttrande anges mycket strikta tidsfrister, för att minimera bördan för de medlemsstater som tillämpar ett granskningssystem och i slutändan för de investerare som är föremål för granskning.

- **Grundläggande rättigheter**

Förordningen inverkar inte på skyddet av de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

De enda budgetkonsekvenserna är administrativa kostnader (se den finansieringsöversikt som åtföljer detta förslag).

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Genomförandet kommer att övervakas i samarbete med medlemsstaterna, för att säkerställa att de behöriga myndigheterna genomför förordningens bestämmelser ändamålsenligt och konsekvent. För detta ändamål anger förslaget att medlemsstaterna ska inrätta kontaktpunkter, och i det åtföljande meddelandet nämns inrättandet av en samordningsgrupp bestående av företrädare för medlemsstaterna som kommer att sammanträda regelbundet för att bland annat behandla frågor som rör genomförandet av förordningen.

Kommissionen kommer att utvärdera förordningen senast tre år efter ikraftträdandet, för att bedöma dess faktiska konsekvenser, effektivitet och ändamålsenlighet och den utsträckning i vilken dess resultat uppfyller målen. Kommissionen kommer att meddela Europaparlamentet och rådet utvärderingsresultaten.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Syfte, tillämpningsområde och definitioner (artiklarna 1 och 2)

Denna förordning syftar till att upprätta en heltäckande möjliggörande ram för granskning av utländska direktinvesteringar i unionen. I artikel 1 anges att utländska direktinvesteringar får granskas av medlemsstaterna och kommissionen utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning. Grunderna för granskning av investeringar fastställs i enlighet med de relevanta krav för införande av restriktiva åtgärder baserade på säkerhet eller allmän ordning som anges i WTO-avtalet (i synnerhet artiklarna XIV a och XIVa i Gats) och i andra avtal

eller överenskommelser om handel och investeringar i vilka unionen eller dess medlemsstater är parter.

För tillämpningen av denna förordning anges i artikel 2 ett antal definitioner. I synnerhet klargörs det att utländska direktinvesteringar omfattar en bred spännvidd av investeringar som etablerar eller upprätthåller varaktiga och direkta förbindelser mellan investerare från tredjeländer och företag som bedriver ekonomisk verksamhet i en eller flera medlemsstater. Begreppet täcker inte portföljinvesteringar.

Unionsram för granskning av investeringar (artiklarna 3 och 4)

Flera medlemsstater har nationella system enligt vilka bland annat kapitalrörelser mellan medlemsstater och tredjeländer kan begränsas utgående från behovet av allmän ordning eller allmän säkerhet. Samtidigt omfattas utländska direktinvesteringar av den gemensamma handelspolitiken och enligt artikel 3.1 e i EUF-fördraget har unionen exklusiv befogenhet när det gäller den gemensamma handelspolitiken. För att skapa rättssäkerhet bekräftas i artikel 3.1 att medlemsstaterna får fortsätta att behålla och ändra befintliga åtgärder eller anta nya åtgärder för granskning av investeringar utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning och med hänsyn till sina nationella omständigheter och i enlighet med denna förordning.

Kommissionen bör också ha möjlighet att utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning granska utländska direktinvesteringar som sannolikt inverkar på projekt eller program av unionsintresse, vilket föreskrivs i artikel 3.2. Projekt och program av unionsintresse tjänar unionen som helhet och ger ett viktigt bidrag till ekonomisk tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft för unionens ekonomi och industri. Projekt och program av unionsintresse kan antingen involvera betydande EU-finansiering eller ha inrättats genom unionslagstiftning rörande kritisk infrastruktur eller teknik eller kritiska insatsvaror. För att säkerställa transparens fastställs i bilaga 1 en vägledande förteckning över projekt och program av unionsintresse.

För att vägleda medlemsstaterna och kommissionen vid tillämpningen av förordningen finns i artikel 4 en icke-uttömmande förteckning över faktorer som kan beaktas vid granskning av utländska direktinvesteringar utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning. Denna förteckning syftar också till att skapa klarhet för investerare som överväger att göra eller redan har gjort utländska direktinvesteringar i unionen. Vid bedömningen av huruvida en utländsk direktinvestering kan inverka på säkerhet eller allmän ordning bör medlemsstaterna och kommissionen beakta samtliga relevanta faktorer, däribland effekterna på kritisk infrastruktur, kritisk teknik, såsom viktig möjliggörande teknik, och kritiska insatsvaror av väsentlig betydelse för säkerheten eller upprätthållandet av allmän ordning. I detta avseende bör medlemsstaterna och kommissionen också kunna beakta huruvida en utländsk investerare kontrolleras direkt eller indirekt av ett tredjelands regering, inbegripet via betydande finansiering.

Bestämmelser mot kringgående (artikel 5)

För att se till att deras granskningssystem och granskningsbeslut är ändamålsenliga bör medlemsstaterna kunna behålla, ändra eller anta sådana åtgärder som krävs för att förhindra att systemen och besluten kringgås. Sådana åtgärder kan inbegripa granskning, i enlighet med unionsrätten, av direktinvesteringar utförda av företag som bildats i enlighet med en medlemsstats lagstiftning och som ägs eller kontrolleras av en utländsk investerare, när

investeringen sker med hjälp av artificiella arrangemang inom EU som inte återspeglar ekonomiska realiteter och kringgår granskningssystemen. Dessa bestämmelser bör dock inte inverka på de grundläggande friheter som fastställs inom ramen för EUF-fördraget.

Förfaranderam för medlemsstaternas granskning (artikel 6)

I artikel 6 anges de väsentliga inslagen i en förfaranderam för medlemsstaternas granskning av utländska direktinvesteringar. En sådan förfaranderam gör att investerare, kommissionen och andra medlemsstater bättre kan veta hur investeringar sannolikt kommer att granskas och säkerställa att dessa investeringar granskas på ett transparent sätt och att det inte sker diskriminering mellan olika tredjeländer. Dessa inslag innefattar i synnerhet införandet av tidsfrister för granskning, vilka måste fastställas med beaktande av tidsfristerna för granskning på EU-nivå. Förfaranderamen för medlemsstaternas granskningssystem bör också innehålla en möjlighet för investerare att begära rättslig prövning av granskningsbeslut.

Samarbetsstruktur (artikel 8)

Förordningen inför en struktur som gör att medlemsstaterna kan samarbeta med och bistå varandra när utländska direktinvesteringar sannolikt inverkar på deras säkerhet eller allmänna ordning. Potentiellt påverkade medlemsstater bör kunna lämna synpunkter till de medlemsstater där en investering planeras ske eller fullbordas, oavsett om någon av de berörda medlemsstaterna tillämpar ett granskningssystem eller håller på att granska investeringen. Genom detta samarbete kan medlemsstaterna utbyta uppgifter och, om det är möjligt, samordna sin reaktion på den utländska direktinvesteringen.

De medlemsstater som granskar en utländsk direktinvestering bör informera övriga medlemsstater om denna granskning. Härigenom kan dessa medlemsstater få synpunkter från andra medlemsstater i ett tidigt skede och på ett användbart sätt beakta dem i sin granskningsprocess. Det möjliggör också för andra medlemsstater att överväga huruvida en relaterad utländsk direktinvestering som också planeras ske eller fullbordas på deras eget territorium kan behöva granskas inom ramen för deras egna granskningssystem.

Den granskande medlemsstaten bör ge andra medlemsstater möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist på 25 arbetsdagar. Den granskande medlemsstaten bör medge en tillräcklig tidsrymd inom sitt granskningssystem för vederbörligt beaktande av övriga medlemsstaters synpunkter, men ska behålla den yttersta beslutsbefogenheten i fråga om den utländska direktinvestering som granskas.

Kommissionen bör också informeras om utländska direktinvesteringar som granskas inom en medlemsstats granskningssystem utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning. Kommissionen bör också ha möjlighet att, inom en rimlig tidsfrist, lämna synpunkter (i form av ett yttrande) till den medlemsstat där granskningen pågår eller där investeringen planeras ske eller fullbordas. För att kunna beakta synpunkter från medlemsstaterna bör kommissionen ha en ytterligare period på 25 arbetsdagar för att avgöra huruvida den ska avge ett sådant yttrande till de medlemsstater där investeringen planeras eller har ägt rum.

De medlemsstater som påverkas får lämna synpunkter och kommissionen får rikta ett yttrande till en medlemsstat där en utländsk direktinvestering planeras eller fullbordas, även om medlemsstaten inte tillämpar ett granskningssystem eller inte utför en granskning av den investeringen. I ett sådant fall kan den medlemsstaten beakta dessa synpunkter och detta yttrande i sitt bredare beslutsfattande.

Granskning från kommissionens sida av projekt eller program av unionsintresse (artiklarna 3 och 9)

I den föreslagna förordningen införs i artikel 3.2 en möjlighet för kommissionen att granska utländska direktinvesteringar som sannolikt inverkar på projekt eller program av unionsintresse, utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning. I en bilaga till förordningen återfinns en vägledande förteckning över sådana projekt eller program av unionsintresse, för att säkerställa nödvändig transparens för investerare och medlemsstater.

I dessa specifika fall får kommissionen rikta ett yttrande till de medlemsstater där investeringen planeras eller fullbordas, om den anser att investeringen sannolikt hotar säkerhet eller allmän ordning. Grunderna för granskning ska alltid vara säkerhet och allmän ordning och kommissionen bör ha möjlighet att överväga ett antal faktorer, inklusive de som räknas upp i artikel 4. Vid sin granskning bör kommissionen även beakta särskild lagstiftning på EU-nivå²⁴.

De berörda medlemsstaterna ska i största möjliga utsträckning beakta kommissionens yttrande och lämna en förklaring till kommissionen om dess yttrande inte följs. De medlemsstater som mottar ett yttrande och som granskar en utländsk direktinvestering inom ramen för sina granskningssystem ska införliva kommissionens yttrande i sin granskningsprocess. De medlemsstater som mottar ett yttrande och som inte utför någon granskning bör överväga hur yttrandet kan beaktas, antingen det sker via granskningssystemet eller, i avsaknad av ett sådant granskningssystem, i sitt bredare beslutsfattande.

Underrättelse- och informationskrav (artiklarna 7 och 10)

I artikel 7 anges att medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sina granskningssystem samt om ändringar av dessa system inom en viss tidsfrist. Medlemsstaterna måste också till kommissionen lämna årliga rapporter om tillämpningen av sina granskningssystem, med minst följande uppgifter: information om investeringar som är föremål för granskning, inbegripet uppgift om sektor och ursprung för och värde av den investering som granskas, samt information om granskningsbeslut där en investering antingen förbjuds eller underställs villkor. Medlemsstater som inte tillämpar ett granskningssystem bör också rapportera om de utländska direktinvesteringar som skett på deras territorium, på grundval av uppgifter som är tillgängliga för dem.

För att underlätta samarbetet med andra medlemsstater och kommissionens granskning av utländska direktinvesteringar anges i artikel 10 en skyldighet för samtliga medlemsstater, oavsett om de har ett granskningssystem, att säkerställa en miniminivå av information om utländska direktinvesteringar som ingår i tillämpningsområdet för förordningen. Denna miniminivå av information om en utländsk direktinvestering bör göras tillgänglig av en medlemsstat på begäran av en annan medlemsstat eller kommissionen. Relevant information innefattar aspekter som den utländska investerarens ägarstruktur, finansiering av den

²⁴ Se exempelvis direktiv 2008/114/EG 2008 om identifiering av europeisk kritisk infrastruktur, direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas, direktiv 2009/72/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för el, förordning (EG) nr 428/2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden, direktiv (EU) 2016/1148 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem och den nya förordningen om skyddsåtgärder för en tryggad gasförsörjning och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010.

planerade eller fullbordade investeringen och, om den är tillgänglig, information om subventioner som beviljats av tredjeländer.

Konfidentialitet (artikel 11)

Artikel 11 syftar till att information som erhålls vid tillämpningen av förordningen enbart ska användas för det ändamål för vilket den begärts och att alla konfidentiella uppgifter ska skyddas.

Kontaktpunkter (artikel 12)

För att uppnå ett smidigt och effektivt genomförande av förordningen, särskilt ett bättre informationsutbyte och samarbete mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och kommissionen, anges i artikel 12 att medlemsstaterna inom sina förvaltningar ska inrätta kontaktpunkter för granskning av utländska direktinvesteringar, vilka ska kunna kontaktas om alla frågor som rör genomförandet av förordningen.

Som det anges i det kommissionsmeddelande som åtföljer detta förslag kommer kommissionen dessutom att etablera en samordningsgrupp för granskning av utländska direktinvesteringar bestående av företrädare för medlemsstaterna och kommissionen. Gruppen kommer att sammanträda regelbundet för att behandla frågor som rör utländska direktinvesteringar i EU, inbegripet frågor som uppstår vid genomförandet av förordningen. Denna grupp skulle kunna utgöra ett forum för informationsutbyte mellan medlemsstaterna om bland annat flöden av och trender för utländska direktinvesteringar och bästa praxis för granskning av sådana investeringar.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i Europeiska unionen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Utländska direktinvesteringar bidrar till tillväxt i unionen genom att stärka dess konkurrenskraft, skapa sysselsättning och stordriftsfördelar, föra in kapital, teknik, innovation och sakkunskap och genom att öppna nya marknader för export från unionen. De stöder målen i kommissionens investeringsplan för Europa och bidrar till andra projekt och program på unionsnivå.
- (2) Unionen och medlemsstaterna har ett öppet investeringsklimat, som lagts fast i fördraget och ingår i de internationella åtaganden som unionen och dess medlemsstater gjort i fråga om utländska direktinvesteringar.
- (3) Enligt de internationella åtagandena inom ramen för Världshandelsorganisationen, Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och de handels- och investeringsavtal som ingåtts med tredjeländer får unionen och medlemsstaterna införa restriktiva åtgärder rörande utländska direktinvesteringar utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning, med förbehåll för att vissa krav är uppfyllda.
- (4) Flera medlemsstater har infört åtgärder som ger möjlighet att begränsa kapitalrörelser mellan medlemsstater och mellan medlemsstater och tredjeländer utgående från behovet av allmän ordning eller allmän säkerhet. Dessa åtgärder återspeglar medlemsstaternas mål och intressen när det gäller utländska direktinvesteringar och ger upphov till ett antal olika regelverk sett till tillämpningsområde och förfaranden. Andra medlemsstater har inte infört några sådana åtgärder.
- (5) I nuläget finns ingen heltäckande ram på EU-nivå för granskning av utländska direktinvesteringar utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning.
- (6) Utländska direktinvesteringar ingår i den gemensamma handelspolitiken. Enligt artikel 3.1 e i fördraget har unionen exklusiv befogenhet när det gäller den gemensamma handelspolitiken.
- (7) Det är viktigt att skapa rättssäkerhet och säkerställa en samordning och ett samarbete som täcker hela EU genom att upprätta en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i unionen utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning.

Detta inverkar inte på medlemsstaternas egna fulla ansvar för att upprätthålla den nationella säkerheten.

- (8) Ramen för granskning av utländska direktinvesteringar bör ge medlemsstaterna och kommissionen möjlighet att bemöta hot mot säkerhet eller allmän ordning på ett allsidigt sätt och att anpassa sig till ändrade omständigheter, samtidigt som medlemsstaterna behåller erforderlig flexibilitet att granska utländska direktinvesteringar utgående från behovet av säkerhet och allmän ordning med beaktande av sina nationella situationer och omständigheter.
- (9) Denna ram bör omfatta en bred spännvidd av investeringar som etablerar eller upprätthåller varaktiga och direkta förbindelser mellan investerare från tredjeländer och företag som bedriver ekonomisk verksamhet i en medlemsstat.
- (10) Medlemsstaterna bör kunna vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med unionsrätten för att förhindra att deras granskningssystem och granskningsbeslut till skydd för säkerhet eller allmän ordning kringgås. Detta bör omfatta investeringar i unionen med hjälp av artificiella arrangemang som inte återspeglar ekonomiska realiteter och som innebär att granskningssystem och granskningsbeslut kringgås och där investeraren ytterst ägs eller kontrolleras av en fysisk person eller ett företag från ett tredjeland. Detta bör inte påverka den etableringsfrihet och fria rörlighet för kapital som läggs fast i fördraget.
- (11) För att vägleda medlemsstaterna och kommissionen vid tillämpningen av denna förordning bör en förteckning upprättas över faktorer som kan beaktas vid granskning av utländska direktinvesteringar utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning. Denna förteckning kommer också att öka öppenheten i granskningsprocessen för investerare som överväger att göra eller redan har gjort en utländsk direktinvestering i unionen. Denna förteckning över faktorer som kan inverka på säkerhet eller allmän ordning bör vara av icke-uttömmande karaktär.
- (12) Vid bedömningen av huruvida en utländsk direktinvestering kan inverka på säkerhet eller allmän ordning bör medlemsstaterna och kommissionen kunna beakta samtliga relevanta faktorer, däribland effekterna på kritisk infrastruktur, kritisk teknik, såsom viktig möjliggörande teknik, och kritiska insatsvaror av väsentlig betydelse för säkerheten eller upprätthållandet av allmän ordning och där en störning i utbudet eller förlust eller förstöring av infrastruktur, teknik eller insatsvaror skulle få betydande konsekvenser i en medlemsstat eller unionen. I detta avseende bör medlemsstaterna och kommissionen också kunna beakta huruvida en utländsk investerare kontrolleras direkt eller indirekt (till exempel via betydande finansiering, inbegripet subventioner) av ett tredjelands regering.
- (13) De oundgängliga inslagen i en förfaranderam för medlemsstaternas granskning av utländska direktinvesteringar bör fastställas, så att investerare, kommissionen och andra medlemsstater kan veta hur sådana investeringar sannolikt kommer att granskas och säkerställa att dessa investeringar granskas på ett transparent sätt och att det inte sker diskriminering mellan olika tredjeländer. Dessa inslag bör åtminstone innefatta fastläggandet av tidsramar för granskning och möjlighet för utländska investerare att få granskningsbeslut rättsligt prövade.
- (14) Det bör inrättas en struktur som gör det möjligt för medlemsstaterna att samarbeta med och bistå varandra när en utländsk direktinvestering i en medlemsstat kan inverka på säkerhet eller allmän ordning i andra medlemsstater. Medlemsstaterna bör kunna lämna synpunkter till den medlemsstat där investeringen planeras eller har fullbordats, oavsett om den medlemsstat som lämnar synpunkter eller där investeringen planeras

eller har fullbordats tillämpar ett granskningssystem eller håller på att granska en investering. Medlemsstaternas synpunkter bör även vidarebefordras till kommissionen. Kommissionen bör också vid behov kunna avge ett yttrande till den medlemsstat där en investering planeras eller har fullbordats, oavsett om denna medlemsstat tillämpar ett granskningssystem eller håller på att granska investeringen och oavsett om andra medlemsstater har lämnat synpunkter.

- (15) Vidare bör kommissionen ha möjlighet att, utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning, granska utländska direktinvesteringar som sannolikt inverkar på projekt och program av unionsintresse. Detta skulle ge kommissionen ett verktyg för att skydda projekt och program som tjänar unionen som helhet och ger ett viktigt bidrag till dess ekonomiska tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft. Detta bör särskilt inbegripa projekt och program som involverar betydande EU-finansiering eller som inrättats genom unionslagstiftning rörande kritisk infrastruktur eller teknik eller kritiska insatsvaror. För större klarhet bör det i en bilaga till förordningen upprättas en vägledande förteckning över projekt eller program av unionsintresse där en utländsk direktinvestering kan bli föremål för granskning av kommissionen.
- (16) Om kommissionen utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning anser att en utländsk direktinvestering sannolikt inverkar på projekt eller program av unionsintresse bör den inom en rimlig tidsrymd kunna rikta ett yttrande till de medlemsstater där en sådan investering planeras eller fullbordas. Medlemsstaterna bör i största möjliga utsträckning beakta detta yttrande och lämna en förklaring till kommissionen om de inte följer yttrandet, i enlighet med deras skyldighet avseende lojalt samarbete enligt artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen. Kommissionen bör också ha möjlighet att från dessa medlemsstater begära de uppgifter som den behöver för att granska investeringen i fråga.
- (17) För att underlätta samarbetet med andra medlemsstater och kommissionens granskning av utländska direktinvesteringar bör medlemsstaterna underrätta kommissionen om sina granskningssystem och ändringar av dessa och på regelbunden basis rapportera om hur de tillämpar sina granskningssystem. Av samma skäl bör de medlemsstater som inte har något granskningssystem också rapportera om de utländska direktinvesteringar som skett på deras territorium, på grundval av de uppgifter som är tillgängliga för dem.
- (18) För detta ändamål är det också viktigt att i samtliga medlemsstater säkerställa en miniminivå av information och samordning i fråga om utländska direktinvesteringar som ingår i tillämpningsområdet för denna förordning. Denna information bör göras tillgänglig av de medlemsstater där utländska direktinvesteringar planeras eller har fullbordats, på begäran av andra medlemsstater eller kommissionen. Relevant information innefattar aspekter som den utländska investerarens ägarstruktur och finansieringen av den planerade eller fullbordade investeringen, inbegripet i tillgängliga fall information om subventioner som beviljats av tredjeländer.
- (19) Kommunikationen och samarbetet på medlemsstats- och unionsnivå bör förbättras genom att man inrättar kontaktpunkter för granskning av utländska direktinvesteringar i varje medlemsstat.
- (20) Medlemsstaterna och kommissionen bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att konfidentiella uppgifter och andra känsliga uppgifter skyddas.
- (21) Senast tre år efter förordningens ikraftträdande bör kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om tillämpningen av förordningen.

Om det i rapporten föreslås att förordningen ska ändras bör rapporten i tillämpliga fall kunna åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

- (22) Unionens och medlemsstaternas genomförande av denna förordning bör uppfylla de relevanta krav för införande av restriktiva åtgärder baserade på säkerhet eller allmän ordning som anges i unionsrätten, avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet), WTO-avtalet (i synnerhet artiklarna XIV a och XIVa i Gats) och andra avtal eller överenskommelser om handel och investeringar i vilka unionen eller dess medlemsstater är parter.
- (23) Om en utländsk direktinvestering utgör en koncentration som omfattas av rådets förordning (EG) nr 139/2004²⁵ bör genomförandet av den här förordningen inte påverka tillämpningen av artikel 21.4 i den förordningen. Den här förordningen och artikel 21.4 i förordning (EG) nr 139/2004 bör tillämpas på ett konsekvent sätt. I den utsträckning som de två förordningarnas tillämpningsområden överlappar varandra bör de skäl för granskning som anges i artikel 1 i den här förordningen och begreppet legitima intressen enligt artikel 21.4 tredje stycket i förordning (EG) nr 139/2004 tolkas på ett konsekvent sätt, utan att det inverkar på bedömningen av huruvida de nationella åtgärder som syftar till att skydda dessa intressen är förenliga med unionsrättens allmänna principer och övriga bestämmelser.
- (24) Denna förordning överensstämmer med och påverkar inte tillämpningen av andra rapporterings- och granskningsförfaranden som anges i unionslagstiftning för olika sektorer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs en ram för medlemsstaternas och kommissionens granskning av utländska direktinvesteringar i unionen utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- 1. *utländsk direktinvestering*: en investering av vilket slag som helst som görs av en utländsk investerare för att etablera eller upprätthålla varaktiga och direkta förbindelser mellan den utländska investeraren och den företagare för vilken eller det företag för vilket kapitalet görs tillgängligt i syfte att bedriva en ekonomisk verksamhet i en medlemsstat, inbegripet investeringar som möjliggör ett faktiskt deltagande i ledningen eller styrningen av ett företag som bedriver en ekonomisk verksamhet.
- 2. *utländsk investerare*: en fysisk person från ett tredjeland eller ett företag från ett tredjeland som avser att göra eller har gjort en utländsk direktinvestering.

²⁵ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

3. *granskning*: ett förfarande för att bedöma, utreda, tillåta, fastlägga villkor för, förbjuda eller avveckla en utländsk direktinvestering.
4. *granskningssystem*: ett instrument med allmän giltighet, till exempel en lag eller förordning inbegripet åtföljande administrativa krav, genomföranderegler eller riktlinjer, där villkor och förfaranden för granskning av utländska direktinvesteringar utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning fastställs.
5. *granskningsbeslut*: en åtgärd som antagits vid tillämpning av ett granskningssystem.
6. *företag från ett tredjeland*: ett företag som bildats eller på annat sätt organiserats enligt lagstiftningen i ett tredjeland.

Artikel 3

Granskning av utländska direktinvesteringar

1. Medlemsstaterna får behålla, ändra eller anta system för granskning av utländska direktinvesteringar utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning, på de villkor som anges i denna förordning.
2. Kommissionen får utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning granska utländska direktinvesteringar som sannolikt inverkar på projekt eller program av unionsintresse.
3. Projekt eller program av unionsintresse ska särskilt inbegripa sådana projekt och program som involverar ett betydande belopp av EU-finansiering eller en betydande andel EU-finansiering eller som omfattas av unionslagstiftning rörande kritisk infrastruktur eller teknik eller kritiska insatsvaror. I bilaga 1 återfinns en vägledande förteckning över projekt eller program av unionsintresse.

Artikel 4

Faktorer som får beaktas vid granskningen

Vid granskning av en utländsk direktinvestering utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning får medlemsstaterna och kommissionen överväga de potentiella effekterna på bland annat följande:

- Kritisk infrastruktur, däribland för energi, transport, kommunikation eller datalagring, rymdinfrastruktur eller finansiell infrastruktur och känsliga anläggningar.
- Kritisk teknik, däribland artificiell intelligens, robotteknik, halvledare, teknik som potentiellt har dubbla användningsområden, cybersäkerhet och rymd- eller kärnteknik.
- Tryggad försörjning av kritiska insatsvaror.
- Tillgång till känslig information eller förmåga att kontrollera känslig information.

Vid fastställandet av om en utländsk direktinvestering sannolikt inverkar på säkerhet eller allmän ordning får medlemsstaterna och kommissionen beakta huruvida den utländska investeraren kontrolleras av ett tredjlands regering, inbegripet via betydande finansiering.

Artikel 5

Bestämmelser mot kringgående

Medlemsstaterna får behålla, ändra eller anta åtgärder som krävs för att förhindra att granskningssystem och granskningsbeslut kringgås.

Artikel 6

Ram för medlemsstaternas granskning

1. Medlemsstaternas granskningssystem ska vara transparenta och får inte diskriminera mellan olika tredjeländer. Medlemsstaterna ska i synnerhet ange de omständigheter som föranleder en granskning, skälen till granskning och tillämpliga närmare förfaranderegler.
2. Medlemsstaterna ska fastställa tidsfrister för utfärdande av granskningsbeslut. Dessa tidsfrister ska göra det möjligt för dem att beakta de synpunkter från medlemsstaterna som avses i artikel 8 och det kommissionsyttrande som avses i artiklarna 8 och 9.
3. Konfidentiella uppgifter, inklusive kommersiellt känsliga uppgifter, som görs tillgängliga av berörda utländska investerare och företag ska skyddas.
4. Berörda utländska investerare och företag ska ha möjlighet att få de nationella myndigheternas granskningsbeslut rättsligt prövade.

Artikel 7

Medlemsstaternas underrättelse om granskningssystem och årliga rapportering

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sina befintliga granskningssystem senast den [...] (30 dagar efter förordningens ikraftträdande). Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla ändringar av ett befintligt granskningssystem eller om alla nyligen antagna granskningssystem senast 30 dagar efter att granskningssystemet trätt i kraft.
2. Medlemsstater som tillämpar granskningssystem ska till kommissionen lämna en årlig rapport om tillämpningen av sina system. Rapporten ska för varje rapporteringsperiod särskilt innehålla uppgifter om följande:
 - (a) De utländska direktinvesteringar som granskats och som håller på att granskas.
 - (b) Granskningsbeslut som innebär att en utländsk direktinvestering förbjuds.
 - (c) Granskningsbeslut som innebär att utländska direktinvesteringar underställs villkor eller omfattas av mildrande åtgärder.
 - (d) Sektorer och ursprung för och värdet av de utländska direktinvesteringar som granskats och som håller på att granskas.
3. Medlemsstater som inte tillämpar något granskningssystem ska till kommissionen lämna en årlig rapport om utländska direktinvesteringar som skett på deras territorium, på grundval av uppgifter som är tillgängliga för dem.

Artikel 8

Samarbetsstruktur

1. Medlemsstaterna ska inom fem arbetsdagar från det att en granskning påbörjats informera kommissionen och övriga medlemsstater om alla utländska direktinvesteringar som håller på att granskas inom ramen för deras granskningssystem. Som en del av denna information och i tillämpliga fall ska den granskande medlemsstaten sträva efter att ange huruvida den anser att den utländska direktinvestering som är föremål för granskning sannolikt ingår i tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 139/2004.
2. Om en medlemsstat anser att en planerad eller fullbordad utländsk direktinvestering i en annan medlemsstat sannolikt inverkar på dess egen säkerhet eller allmänna ordning får den lämna synpunkter till den medlemsstat där den utländska direktinvesteringen planeras ske eller har fullbordats. Synpunkterna ska samtidigt skickas till kommissionen.
3. Om kommissionen anser att en utländsk direktinvestering sannolikt inverkar på säkerhet eller allmän ordning i en eller flera medlemsstater får den avge ett yttrande till den medlemsstat där den utländska direktinvesteringen planeras ske eller har fullbordats. Kommissionen får avge ett yttrande oavsett om andra medlemsstater har lämnat synpunkter.
4. Kommissionen eller en medlemsstat som anser att en utländsk direktinvestering sannolikt inverkar på medlemsstatens säkerhet eller allmänna ordning får från den medlemsstat där den utländska direktinvesteringen planeras ske eller har fullbordats begära alla uppgifter som den behöver för att lämna de synpunkter som avses i punkt 2 eller för att avge det yttrande som avses i punkt 3.
5. Synpunkter enligt punkt 2 eller yttranden enligt punkt 3 ska riktas till den medlemsstat där den utländska direktinvesteringen planeras ske eller har fullbordats inom en rimlig tidsperiod och i alla händelser inom 25 arbetsdagar från mottagandet av den information som avses i punkt 1 eller 4. Om yttrandet från kommissionen avges efter synpunkter från andra medlemsstater ska kommissionen ha ytterligare 25 arbetsdagar på sig för att avge yttrandet.
6. Den medlemsstat där en utländsk direktinvestering planeras ske eller har fullbordats ska i vederbörlig utsträckning beakta de synpunkter från andra medlemsstater som avses i punkt 2 och det kommissionsyttrande som avses i punkt 3.
7. Samarbetet mellan medlemsstaterna enligt denna artikel ska ske via de kontaktpunkter som avses i artikel 12.

Artikel 9

Ram för kommissionens granskning

1. Om kommissionen utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning anser att en utländsk direktinvestering sannolikt inverkar på projekt eller program av unionsintresse får den avge ett yttrande riktat till den medlemsstat där den utländska direktinvesteringen planeras ske eller har fullbordats.
2. Kommissionen får från den medlemsstat där den utländska direktinvesteringen planeras ske eller har fullbordats begära alla uppgifter som den behöver för att avge det yttrande som avses i punkt 1.
3. Kommissionen ska rikta sitt yttrande till den berörda medlemsstaten inom en rimlig tidsperiod och i alla händelser senast 25 arbetsdagar efter att den mottagit de uppgifter som den begärt i enlighet med punkt 2. Om en medlemsstat har ett

granskningssystem enligt artikel 3.1 och om uppgifter om den utländska direktinvestering som håller på att granskas har mottagits av kommissionen i enlighet med artikel 8.1, ska yttrandet lämnas inom 25 arbetsdagar från mottagandet av de uppgifterna. Om ytterligare uppgifter behövs för att avge yttrandet ska fristen på 25 dagar börja löpa från dagen för mottagandet av de ytterligare uppgifterna.

4. Yttrandet från kommissionen ska meddelas de övriga medlemsstaterna.
5. Den medlemsstat där den utländska direktinvesteringen planeras ske eller har fullbordats ska i största möjliga utsträckning beakta kommissionens yttrande och lämna en förklaring till kommissionen om den inte följer dess yttrande.

Artikel 10

Uppgiftskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de uppgifter som begärs av kommissionen och andra medlemsstater i enlighet med artiklarna 8.4 och 9.2 görs tillgängliga för kommissionen och begärande medlemsstater utan onödigt dröjsmål.
2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska särskilt inbegripa följande:
 - (a) Ägarstruktur för den utländska investeraren och det företag där den utländska direktinvesteringen planeras ske eller har fullbordats, inklusive uppgifter om yttersta kontrollerande aktieägare.
 - (b) Värdet av den utländska direktinvesteringen.
 - (c) De produkter och tjänster som säljs och den affärsverksamhet som bedrivs av den utländska investeraren och av det företag där den utländska direktinvesteringen planeras ske eller har fullbordats.
 - (d) De medlemsstater där den utländska investeraren och det företag där den utländska direktinvesteringen planeras ske eller har fullbordats bedriver affärsverksamhet.
 - (e) Finansiering av investeringen, på grundval av uppgifter som är tillgängliga för medlemsstaten.

Artikel 11

Konfidentialitet

1. Uppgifter som mottas vid tillämpningen av denna förordning ska användas enbart för de ändamål för vilka den begärts.
2. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa skyddet av de konfidentiella uppgifter som erhålls vid tillämpningen av denna förordning.

Artikel 12

Kontaktpunkter

Varje medlemsstat ska utse en kontaktpunkt för granskning av utländska direktinvesteringar. Kommissionen och övriga medlemsstater ska involvera dessa kontaktpunkter i alla frågor som rör genomförandet av denna förordning.

Artikel 13

Utvärdering

1. Kommissionen ska utvärdera och för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning senast tre år efter att den trätt i kraft. Medlemsstaterna ska involveras i detta arbete och till kommissionen lämna de uppgifter som behövs för utarbetandet av rapporten.
2. Om det i rapporten rekommenderas att bestämmelserna i förordningen ska ändras får rapporten åtföljas av ett lämpligt lagstiftningsförslag.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i Europeiska unionen.

1.2. Berörda politikområden

Den gemensamma handelspolitiken, artikel 207 i EUF-fördraget.

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☒ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd²⁶

☐ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Ej tillämpligt.

1.4.2. Specifikt/specifika mål och specifikt mål nr []

Specifikt/specifika mål

Ej tillämpligt.

Specifikt mål nr...

Ej tillämpligt.

²⁶

I den mening som avses i artikel 54.2 a eller b i budgetförordningen.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Målet med detta förslag är att stödja övergripande politiska mål för unionen som de anges i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen, särskilt när det gäller dess förbindelser med övriga världen i syfte att upprätthålla unionens värden och intressen, och att bidra till skyddet av unionens invånare och till fred, säkerhet och fri och rättvis handel. Förslaget är helt i linje med meddelandet från 2015 *Handel för alla* om att inrätta en regelbaserad ordning för handel och investeringar. Förslaget till förordning följer upp kommissionens diskussionsunderlag av den 10 maj 2017 om att styra globaliseringen, där globaliseringens fördelar och utmaningar beskrivs. I diskussionsunderlaget framhölls Europeiska unionens fasta föresats att upprätta en öppen, hållbar, rättvis och regelbaserad ordning med hjälp av internationellt samarbete. Dessa principer gäller helt och hållet utländska direktinvesteringar, som är en del av EU:s gemensamma handelspolitik enligt artikel 207.1 i EUF-fördraget. Utländska direktinvesteringar är en viktig källa till tillväxt, sysselsättning och innovation. De har varit till stort gagn för EU och övriga världen. Detta är skälet till att EU vill behålla ett öppet investeringsklimat. I diskussionsunderlaget klargjordes det emellertid också att EU inte skulle tveka att agera om utländska länder eller företag använder illojala metoder eller hotar säkerhet och allmän ordning. I diskussionsunderlaget beskrevs den ökande oron för utländska investerares strategiska förvärv av europeiska nyckeltillgångar. Mot denna bakgrund anser kommissionen det lämpligt att upprätta en ram för medlemsstaternas och, i vissa fall, kommissionens granskning av utländska direktinvesteringar i unionen.

Den föreslagna förordningen medför rättssäkerhet för medlemsstater som har system för granskning av utländska direktinvesteringar eller som önskar införa sådana system, med tanke på att unionen har exklusiv befogenhet inom den gemensamma handelspolitiken, däribland utländska direktinvesteringar, enligt artiklarna 3.1 e och 207.1 i EUF-fördraget.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

I förslaget till förordning anges att kommissionen senast tre år efter förordningens ikraftträdande ska lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av förordningen. Om kommissionen anser att förordningen inte i tillräcklig utsträckning bidrar till de angivna politiska målen får rapporten åtföljas av ett förslag till ändring av förordningen.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

För att bemöta de potentiella effekterna av internationella gränsöverskridande förvärv på säkerhet och allmän ordning tillämpar i dagsläget 13 EU-medlemsstater system för granskning av utländska direktinvesteringar och förbehåller sig rätten att begränsa utländska investeringar som hotar deras väsentliga intressen. Unionen har exklusiv befogenhet inom den gemensamma handelspolitiken enligt artiklarna 3.1 e och 207 i EUF-fördraget, och utländska direktinvesteringar ingår i den gemensamma handelspolitiken. Därför bör unionen föreskriva en ram inom vilken medlemsstaterna kan tillämpa eller införa system för granskning av utländska direktinvesteringar.

Förslaget till förordning syftar vidare till att inrätta en ram för medlemsstaternas och, i relevanta fall, kommissionens granskning av vissa utländska direktinvesteringar i unionen utgående från behovet att skydda säkerhet och allmän ordning.

Förslaget till förordning syftar till att upprätta en systematisk samarbetsstruktur mellan medlemsstaterna och kommissionen när det gäller utländska direktinvesteringar med hjälp av kontaktpunkter.

- 1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (kan uppstå genom olika faktorer, t.ex. samordningsvinster, större rättssäkerhet, effektivisering eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (i förhand)

Ett antal medlemsstater tillämpar system för granskning av utländska direktinvesteringar, medan andra medlemsstater inte har sådana system. Unionen har exklusiv befogenhet inom den gemensamma handelspolitiken enligt artiklarna 3.1 e och 207 i EUF-fördraget, och utländska direktinvesteringar ingår i den gemensamma handelspolitiken. Därför bör unionen föreskriva en ram inom vilken medlemsstaterna kan tillämpa eller införa system för granskning av utländska direktinvesteringar.

Kommissionen bör också kunna avge ett rådgivande yttrande till berörda medlemsstater om den anser att en utländsk direktinvestering kan inverka på säkerhet eller allmän ordning när det gäller projekt eller program av unionsintresse, exempelvis Galileo, Horisont 2020, Ten-T eller Ten-E. Vidare bör kommissionen kunna avge ett rådgivande yttrande när den anser att en utländsk direktinvestering i en medlemsstat inverkar på säkerhet eller allmän ordning i en annan medlemsstat.

Förväntat genererat EU-mervärde (i efterhand)

Hittills saknas strukturerad samordning eller strukturerat samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen när det gäller dessa frågor. Förslaget till förordning och det åtföljande kommissionsmeddelandet syftar till att inrätta kontaktpunkter och tillkännage inrättandet av en samordningsgrupp för förstärkt samordning och samarbete, informationsutbyte och bästa praxis. I förslaget anges en tydlig skyldighet för medlemsstaterna att dela information med varandra och med kommissionen via ett nätverk av kontaktpunkter. Detta väntas leda till samordningsvinster vid riskbedömningar rörande säkerhet och allmän ordning och höja medvetenheten i alla medlemsstater om dessa känsliga frågor, utan att medlemsstaterna får krav på sig att inrätta system för granskning av utländska direktinvesteringar.

- 1.5.3. *Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder*

Detta är ett nytt initiativ, varför tidigare erfarenheter saknas. Kommissionen kommer att behöva bygga upp relevant sakkunskap.

- 1.5.4. *Förenlighet med andra instrument och eventuella synergieffekter*

Den föreslagna förordningen kommer att komplettera och vara förenlig med, men inte inverka på, annan unionspolitik och andra initiativ på unionsnivå, vilket särskilt innefattar följande:

Fri rörlighet för kapital och etableringsfrihet

Utländska direktinvesteringar utgör kapitalrörelser enligt artikel 63 i EUF-fördraget. Enligt den artikeln är alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater och mellan medlemsstater och tredjeländer förbjudna. System för att granska investeringar kan utgöra en restriktion för den fria rörligheten för kapital vilken emellertid kan vara motiverad när den behövs för och står i proportion till uppnåendet av mål som anges i fördraget, däribland allmän säkerhet och allmän ordning (artikel 65 i EUF-fördraget) eller tvingande skäl av allmänintresse som de angetts av Europeiska unionens domstol.

Som det klargörs i domstolens rättspraxis har medlemsstaterna visserligen frihet att skönmässigt bedöma kraven på allmän ordning och allmän säkerhet mot bakgrund av sina nationella behov, men dessa allmänna intressen kan inte bestämmas ensidigt av medlemsstaterna utan att vara föremål för kontroll av unionens institutioner. Dessa intressen måste tolkas strikt och får återopas endast då det föreligger ett verkligt och tillräckligt allvarligt hot som påverkar ett grundläggande samhällsintresse. Restriktioner för de grundläggande friheterna får inte tillämpas felaktigt så att de i praktiken enbart tjänar ekonomiska syften. System för granskning av investeringar bör vidare överensstämma med de allmänna principerna i unionsrätten, särskilt principerna om proportionalitet och rättssäkerhet. Dessa principer kräver att förfarandet och kriterierna för granskning av investeringar fastställs på ett icke-diskriminerande och tillräckligt tydligt sätt. Potentiella investerare måste ha möjlighet att känna till dessa system i förväg och rätt till rättslig prövning.

Den föreslagna förordningen uppfyller dessa krav. Den bekräftar att medlemsstaterna får granska utländska direktinvesteringar utgående från behovet av säkerhet eller allmän ordning och fastställer de grundläggande förfarandekraven för medlemsstaternas granskningssystem, till exempel i fråga om transparens, icke-diskriminering mellan olika tredjeländer och rättslig prövning.

Utländska direktinvesteringar kan leda till att investerare från tredjeland etableras i EU, exempelvis när en sådan investering medför en kontrollerande andel i ett EU-baserat företag. Enligt artikel 49 i EUF-fördraget är inskränkningar för medborgare från en medlemsstat att fritt etablera sig på en annan medlemsstats territorium förbjudna.

Medan artikel 63 i EUF-fördraget också är tillämplig på kapitalrörelser från tredjeländer är artikel 49 i fördraget inte tillämplig på tredjelandsmedborgares etablering i EU. Förslaget till förordning inverkar således inte på fördragets bestämmelser om etableringsfrihet.

EU:s koncentrationsförordning

Utländska direktinvesteringar kan ha formen av sammanslagningar, förvärv eller bildandet av gemensamma företag, som utgör koncentrationer och som sådana ingår i tillämpningsområdet för EU:s koncentrationsförordning. När det gäller sådana koncentrationer får medlemsstaterna enligt artikel 21.4 i koncentrationsförordningen vidta nödvändiga åtgärder för att skydda legitima intressen, förutsatt att de är förenliga med unionsrättens allmänna principer och övriga bestämmelser. För detta ändamål erkänns uttryckligen i artikel 21.4 andra stycket skyddet av allmän säkerhet, mediernas mångfald och tillsynsregler som legitima intressen. Granskningsbeslut som fattas inom ramen för den föreslagna förordningen för att skydda dessa intressen behöver inte meddelas kommissionen enligt artikel 21.4 tredje stycket i EU:s koncentrationsförordning, förutsatt att besluten är förenliga med unionsrättens

allmänna principer och övriga bestämmelser. Om en medlemsstat däremot avser att fatta ett granskningsbeslut inom ramen för den föreslagna förordningen i syfte att skydda andra allmänna intressen måste den meddela kommissionen detta enligt artikel 21.4 tredje stycket i koncentrationsförordningen, om beslutet avser en koncentration som ingår i tillämpningsområdet för EU:s koncentrationsförordning. Kommissionen kommer att säkerställa att den föreslagna förordningen och artikel 21.4 i koncentrationsförordningen tillämpas konsekvent. I den utsträckning som de två förordningarnas tillämpningsområden överlappar varandra bör de skäl för granskning som anges i artikel 1 i den föreslagna förordningen och begreppet legitima intressen enligt artikel 21.4 tredje stycket i EU:s koncentrationsförordning tolkas på ett konsekvent sätt, utan att det inverkar på bedömningen av huruvida de nationella åtgärder som syftar till att skydda dessa intressen är förenliga med unionsrättens allmänna principer och övriga bestämmelser.

Energi

Under åren har unionen antagit lagstiftning för att förbättra EU:s och dess medlemsstaters försörjningstrygghet på energiområdet. Enligt direktivet om kritisk infrastruktur (rådets direktiv 2008/114/EG) ska medlemsstaterna identifiera europeisk kritisk infrastruktur och utarbeta säkerhetsplaner. El- och gasdirektiven i det tredje energipaketet (direktiv 2009/72/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för el och direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas) innehåller bestämmelser om att konsekvenserna för energiförsörjningen i den berörda medlemsstaten och EU som helhet måste bedömas när ett gas- eller elöverföringssystem i en medlemsstat kontrolleras av en person från tredje land. Förordningen om tryggad gasförsörjning inriktas särskilt på försörjningsproblem och anger att medlemsstaterna ska utföra riskbedömningar på nationell och regional nivå rörande alla möjliga risker för gassystemet, inklusive risker i samband med att enheter från tredjeland kontrollerar infrastruktur av betydelse för gasförsörjningen, och att medlemsstaterna ska utarbeta heltäckande förebyggande handlingsplaner och krisplaner som innehåller åtgärder för att minska sådana risker. I samma anda innehåller förslaget till riskberedskap inom elsektorn liknande bestämmelser för den sektorn. Enheter på energiområdet innefattas även uttryckligen i it-säkerhetsdirektivet (direktiv (EU) 2016/1148 om en säker nätverksinfrastruktur) som leverantörer av samhällsviktiga tjänster.

Råvaror

För att bemöta den växande oron för försörjningen av viktiga råvaror till unionens ekonomi lanserade kommissionen 2008 EU:s råvaruinitiativ. Detta är en integrerad strategi med riktade åtgärder för att trygga och förbättra tillgången till råvaror i EU. En av initiativets prioriterade åtgärder är att upprätta en förteckning över råvaror av avgörande betydelse för EU. Denna förteckning tar upp råvaror som når eller överskrider trösklarna för både ekonomisk betydelse och försörjningsrisk. Kommissionen upprättade den första förteckningen 2011 och har infriat sitt åtagande att uppdatera den minst vart tredje år, för att återspegla marknads-, produktions- och teknikutvecklingen. Den andra förteckningen offentliggjordes 2014 och en ny förteckning offentliggörs parallellt med denna förordning.

Förteckningen över råvaror av avgörande betydelse bör ge incitament till europeisk produktion av sådana råvaror och underlätta etableringen av ny gruvdrift och materialåtervinningsverksamhet. Kommissionen har under de senaste åren beaktat denna förteckning i samband med en rad åtgärder inom områdena handel,

internationella förbindelser, forskning och innovation, kunskapsbas och cirkulär ekonomi. EU stöder kompletterande policyinitiativ från medlemsstater som också är involverade i utarbetandet av denna förteckning.

Cybersäkerhet och elektronisk kommunikation

Den föreslagna förordningen kompletterar EU:s politik på områdena elektronisk kommunikation, cybersäkerhet, skydd av kritisk infrastruktur och industriell konkurrenskraft i fråga om produkter och tjänster som rör cybersäkerhet. I det gemensamma meddelandet från kommissionen och EU:s höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om en EU-strategi för cybersäkerhet skisseras en bild av en öppen, säker och trygg cyberrymd. Detta meddelande åtföljdes av förordning (EU) nr 283/2014, där projekt av gemensamt intresse inom transeuropeiska nät för telekommunikationsinfrastruktur identifieras. Genom direktiv (EU) 2016/1148 åläggs medlemsstaterna krav på beredskap i fråga om cybersäkerhet och leverantörer av samhällsviktiga tjänster samt leverantörer av digitala tjänster åläggs beredskaps- och rapporteringskrav. I juli 2016 tillkännagav kommissionen lanseringen av ett offentlig-privat partnerskap för cybersäkerhet och ytterligare marknadsinriktade politiska åtgärder för att höja industriell kapacitet i EU. EU-medel från Horisont 2020 och Fonden för ett sammanlänkat Europa används också för dessa ändamål. I september 2017 lade kommissionen fram ett meddelande med en heltäckande EU-strategi för cybersäkerhet, inklusive på global nivå, och föreslog en förordning om inrättande av en EU-ram för certifiering av säker informations- och kommunikationsteknik, i syfte att förhindra marknadssplittring och underlätta för användare att veta huruvida IKT-produkter och IKT-tjänster, däribland uppkopplade föremål, är cybersäkra.

Lufttransport

Den föreslagna förordningen inverkar inte på förordning (EG) nr 1008/2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen, eftersom den senare förordningen inte inrättar ett system för granskning av investeringar. I förordning (EG) nr 1008/2008 anges som ett villkor för att ett företag ska beviljas en operativ licens för att mot ersättning och/eller hyra få utföra lufttransporter av passagerare, post och/eller gods att medlemsstater och/eller medborgare i medlemsstater äger mer än 50 % av företaget och utövar den faktiska kontrollen över detta (artikel 4).

Bedömning av förvärv inom finanssektorn

Enligt EU-lagstiftning för finanssektorn får behöriga myndigheter befogenhet att utföra en bedömning av förvärv och öknings av innehav i finansinstitut (dvs. kreditinstitut, värdepappersföretag, försäkringsföretag och återförsäkringsföretag). Där anges krav på underrättelse, förfaranderegler och utvärderingskriterier för sådana bedömningar. Målet med dessa bestämmelser är att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av finansinstitut. Bestämmelserna anges i direktiv 2007/44/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn, direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument.

Genom den föreslagna förordningen får medlemsstaterna befogenhet att behålla eller införa system för granskning av utländska direktinvesteringar utgående från behovet av säkerhet och allmän ordning. Detta inverkar inte på EU-reglerna för översyn av förvärv av kvalificerade innehav i finanssektorn, som kvarstår som ett distinkt förfarande med ett specifikt mål.

Kontroll av export av produkter och teknik med dubbla användningsområden

Den föreslagna förordningen inverkar inte på den kontroll av export av produkter och teknik med dubbla användningsområden som regleras i förordning (EG) nr 428/2009. Handeln med produkter med dubbla användningsområden omfattas av kontroller för att förhindra de risker som dessa kan innebära för internationell säkerhet. Kontroller bygger på internationella skyldigheter och är i linje med åtaganden som gjorts inom multilaterala exportkontrollsystem. EU:s exportkontrollsystem regleras i förordning (EG) nr 428/2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden, där det föreskrivs gemensam kontroll, en gemensam förteckning över produkter med dubbla användningsområden och samordning samt samarbete för att stödja ett konsekvent genomförande och en konsekvent kontroll av efterlevnaden i hela unionen. Förordningen är bindande och direkt tillämplig i hela EU.

Europeisk rymdpolitik

I kommissionens meddelande om en rymdstrategi för Europa underströks betydelsen av att åtgärda de europeiska försörjningskedjornas sårbarhet. Inrättandet av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar stöder detta mål.

Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Förslag eller initiativ som pågår under en **begränsad tid**

– ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM] ÅÅÅÅ till [den DD/MM] ÅÅÅÅ.

– ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

X Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

– Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet²⁷

☐ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

– ☐ inom dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer

– ☐ via genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet överlämnas till

– ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

– ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

– ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

– ☐ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen

– ☐ offentlig-rättsliga organ

– ☐ privat-rättsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ som omfattas av privat-rätten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten

– *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Ej tillämpligt.

²⁷

Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats:

Ej tillämpligt.

2.2.2. Uppgifter om det interna kontrollsystemet:

Ej tillämpligt.

2.2.3. Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller – bedömning av förväntad risk för fel

Ej tillämpligt.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning..... ...]	Diff./Icke-diff. ²⁸	från Efta-länder ²⁹	från kandidat-länder ³⁰	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning.....]	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

²⁸ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

²⁹ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³⁰ Kandidatländer och i tillämpliga fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

[Dessa uppgifter ska anges på [databladet för budgetuppgifter av administrativ natur](#) (andra dokumentet i bilagan till denna finansieringsöversikt), vilket ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.]

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	[Beteckning.....]
------------------------------------	--------	-------------------

GD: <.....>			År N ³¹	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
• Driftsanslag										
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1)								
	Betalningar	(2)								
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1a)								
	Betalningar	(2a)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ³²										
Budgetrubrik (nr)		(3)								
TOTALA anslag för GD <.....>	Åtaganden	=1+1a +3								
	Betalningar	=2+2a +3								

³¹ Med år N avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³² Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
•TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag under RUBRIK <....> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
•TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag under RUBRIKERN 1–4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: Handel									
•Personalresurser		0,828	0,828	0,828	0,828				0,828
•Övriga administrativa utgifter		0,088	0,088	0,088	0,088				0,088
TOTALT GD Handel	Anslag	0,916	0,916	0,916	0,916				0,916
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: Konkurrens									
•Personalresurser		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
•Övriga administrativa utgifter									
TOTALT GD Konkurrens	Anslag	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: Kommunikationsnät, innehåll och teknik									
•Personalresurser		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
•Övriga administrativa utgifter									

TOTALT GD Kommunikationsnät, innehåll och teknik	Anslag	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: Energi									
•Personalresurser		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
•Övriga administrativa utgifter									
TOTALT GD Energi	Anslag	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen									
•Personalresurser		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
•Övriga administrativa utgifter									
TOTALT GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen	Anslag	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag									
•Personalresurser		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276

•Övriga administrativa utgifter									
TOTALT GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag	Anslag	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: Transport och rörlighet									
•Personalresurser		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
•Övriga administrativa utgifter									
TOTALT GD Transport och rörlighet	Anslag	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: Forskning och innovation									
•Personalresurser		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
•Övriga administrativa utgifter									
TOTALT GD Forskning och innovation	Anslag	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: Handel – Delegationer									
•Personalresurser		0,238	0,238	0,238	0,238				0,238
•Övriga administrativa utgifter									

TOTALT GD Handel – Delegationer	Anslag	0,238	0,238	0,238	0,238				0,238
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT

Rättstjänsten									
•Personalresurser		0,138	0,138	0,138	0,138				0,138
•Övriga administrativa utgifter									
TOTALT Rättstjänsten	Anslag	0,138	0,138	0,138	0,138				0,138

TOTALA anslag under RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	3,224	3,224	3,224	3,224				3,224
---	--	-------	-------	-------	-------	--	--	--	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År N ³³	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
TOTALA anslag under RUBRIKERNÄ 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	3,224	3,224	3,224	3,224				3,224
	Betalningar	3,224	3,224	3,224	3,224				3,224

³³

Med år N avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

3.2.2. Beräknad inverkan på driftanslagen

- x Förslaget/initiativet kräver inte att driftanslag tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att driftanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)										TOTALT	
	RESULTAT																	
	Typ ³⁴	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ³⁵ ...																		
- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2...																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALA KOSTNADER																		

³⁴

Resultaten är de produkter och tjänster som ska tillhandahållas (t.ex.: antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

³⁵

Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

3.2.3. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ³⁶	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	--	--	--	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	3,136	3,136	3,136	3,136				3,224
Övriga administrativa utgifter	0,088	0,088	0,088	0,088				0,088
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	3,224	3,224	3,224	3,224				3,362

För belopp utanför RUBRIK 5³⁷ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Andra utgifter av administrativ natur								
Delsumma utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT	3,224	3,224	3,224	3,224				3,362
---------------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	-------

Anslagen för personalresurser och andra utgifter av administrativ natur ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning inom generaldirektoratet, vid behov kompletterade med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

³⁶

Med år N avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³⁷

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovis a inverka n på resursa nvändn ingen (jfr punkt 1.6)		
•Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
02 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	2	2	2	2			
03 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	2	2	2	2			
06 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	2	2	2	2			
08 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	2	2	2	2			
09 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	2	2	2	2			
12 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	2	2	2	2			
20 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	6	6	6	6			
25 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	1	1	1	1			
32 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	2	2	2	2			
20 01 01 02 (vid delegationer)	1	1	1	1			
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
•Extern personal (i heltidsekvivalenter)³⁸							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 04 yy ³⁹	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta)							

³⁸

[Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

³⁹

Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	22	22	22	22			

xx motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Tjänstemän ska - agera som kontaktpunkter och behandla inkommande underrättelser från medlemsstaterna enligt artikel 8, förbereda sammanträden för kontaktpunkter och säkerställa konsekvens i förhållande till kommissionens rådgivande yttranden, - genom en successiv uppbyggnad av sakkunskap och utgående från behovet av säkerhet och allmän ordning granska utländska direktinvesteringar i fråga om projekt och program av unionsintresse, - säkerställa överensstämmelse med annan EU-politik, i synnerhet EU:s regelverk på området för fri rörlighet för kapital, koncentrationsförordningen och energiområdet.
Extern personal	

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- x Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- X Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- X Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁴⁰						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

⁴⁰

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbörds-kostnader.